

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/68/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1123203230
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1123203230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovéj a Mgr. Jany Janics Bajánkovéj v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: Kooperativa poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 11.003,03 €, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. B1-7C/17/2023-71 zo dňa 11.04.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. B1-7C/17/2023-71 zo dňa 11.04.2024 v napadnutej časti výroku II., **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolací súd žalobcovi **n e p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 9.728,94 € zastavil (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.274,09 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).
2. Žalobca sa žalobou doručenou bývalému Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.04.2023, domáhal zaplatenia sumy 11.003,03 € na tom skutkovom základe, že poškodený ako poistenec žalobcu utrpel pri dopravnej nehode ublíženie na zdraví s následkom smrti pri dopravnej nehode, a preto plnil poškodenému dávky nemocenského poistenia 639 € a po jeho smrti dávky dôchodkového poistenia pozostalému synovi poškodeného úhrnne 10.364,04 €. Škodca bol odsúdený za spáchaný trestný čin a žalobca bol v trestnom konaní odkázaný na civilný proces. Na základe uvedeného, vyzval žalovaného na úhradu vyplatených dávok, no bezúspešne. Súd prvej inštancie na žalovanú sumu vydal platobný rozkaz pod sp.zn. 7C/17/2023-24 zo dňa 19.04.2023.
3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok na výplatu dávok nemocenského poistenia za obdobie od 19.11.2019 do 22.01.2020 v sume 639 €, ako aj nárok na náhradu vyplatených dávok dôchodkového poistenia za obdobie od 22.01.2020 do 19.03.2020 v sume 635,09 € je premlčaný, pretože žalobca sa o tom, kto je za vzniknutú dopravnú nehodu zodpovedný mohol dozvedieť už zo správy polície, ktorá dopravnú nehodu zo dňa 09.11.2019, prešetrovala.
4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že reláciou z dopravnej polície nedisponoval. Žalobca sa do trestného konania dostal až výsluchom dňa 27.09.2022. V ďalšom konštatoval, že škodca sa stáva zodpovedným až vtedy, ak je uznaný vinným a nie tým, že je obvinený. Preto žalobca musel počkať na výsledok trestného konania. Počas trestného konania, v ktorom si žalobca uplatnil nároky, spočívala premlčacia doba aj pre žalobcu.
5. Žalovaný v duplike (č. I. 52) poukázal na to, že z relácie dopravnej polície je možné jednoznačne určiť vinníka nehody, preto sa nemožno stotožniť s názorom, že žalobca nemal vedomosť o tom, na základe akého konania došlo k výplate dávok. Pre podanie žaloby, nemusel čakať žalobca na vydanie trestného

rozhodnutia, a mal sa obrátiť na súd. Ak nebolo trestné konanie skončené, mal požiadať o prerušenie konania, tak ako uvádza súdna prax.

6. Žalobca podaním zo dňa 12.01.2023 (č.l. 54) zobral žalobu späť v časti sumy 9.728,94 €, pretože po podaní žaloby žalovaný plnil žalobcovi v tejto časti.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 238 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), § 4 ods. 3, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), § 160 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobcovi vznikol priamy nárok podľa § 238 ods. 1 a ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 4 ods. 3 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. na náhradu škody, ktorá žalobcovi vznikla vyplatením dávok nemocenského poistenia poistencovi žalobcu za obdobie od 19.11.2019 do 22.01.2020 v sume 639 € a vyplatením dávok dôchodkového poistenia (sirotský dôchodok) synovi poistenca žalobcu za obdobie od 22.01.2020 do 19.03.2020 v sume 635,09 €, spolu 1.274,09 €. Žalobca preukázal podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. výšku vyplatených dávok v uvedenej výške a skutočnosť, že škoda vznikla žalobcovi v dôsledku zavineného protiprávneho konania škodcu, za ktoré bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní. Nedôvodnosť vnesenej námietky premlčania žalovaným, súd prvej inštancie odôvodnil v odseku 21. napadnutého rozhodnutia s tým, že rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie bolo, kedy sa žalobca dozvedel o tom, kto za vznik škody zodpovedá. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca sa dozvedel o tom, kto za vznik škody zodpovedá až dňa 27.09.2022, kedy sa poverený zamestnanec žalobcu zúčastnil úkonu v trestnom konaní - výsluchu, počas ktorého uplatnil aj nárok na náhradu škody. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalobca dozvedel skôr o skutočnosti, že za škodu zodpovedá J. H.. A z dokazovania nevyplývalo, že by žalovaný túto informáciu niekedy doručil žalobcovi, prípadne, že by s touto informáciou žalobca vôbec niekedy disponoval. Žalobca nebol prítomný pri dopravnej nehode a preto mu nemali byť odkiaľ známe skutkové okolnosti nehody ani to, kto nehodu zaviniť alebo kto za škodu zodpovedá. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalobca sa o tom, kto za vznik škody zodpovedá dozvedel až dňa 27.09.2022 a týmto dňom začala plynúť subjektívna premlčacia doba podľa § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.. Objektívna premlčacia doba tiež neuplynula. Keďže žalobca doručil žalobu na súd dňa 12.04.2023, i vo vzťahu k objektívnej lehote, doručil žalobu včas a uplatnený nárok nie je premlčaný. Námietku žalovaného, že na uplatnený nárok treba aplikovať ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie dostatočne a v logických súvislostiach odôvodnil v odseku 22. napadnutého rozhodnutia. Zastavenie konania v časti žaloby o 9.728,94 € súd prvej inštancie odôvodnil v odseku 15. napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil v odseku 28. napadnutého rozhodnutia

8. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný voči výroku II. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 CSP a v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný namieta, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 12.04.2023 domáha výplaty dávok nemocenského poistenia za obdobie od 19.11.2019 do 22.01.2020 vo výške 639 €; výplaty dôchodkového poistenia (sirotské) za obdobie od 22.01.2020 do 19.03.2020 vo výške 635,09 €, pričom žalovaný tieto dávky žalobcovi neuhradil z dôvodu vnesenia námietky premlčania. Žalovaný argumentoval tým, že žalobca sa o osobe, ktorá dňa 09.11.2019 spôsobila dopravnú nehodu, musel dozvedieť skôr ako z Trestného rozkazu sp.zn. 6T/108/2022, ktorým bol vodič J. H. uznaný vinným. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2023 a od tohto dátumu žalobca odvíja svoju vedomosť o osobe, ktorá je zodpovedná za nehodu. Žalovaný sa nemôže stotožniť s myšlienkou, že žalobca, ktorý vypláca dávky nemocenského poistenia a dávky dôchodkového poistenia (sirotské) nemá pri ich výplate preukázané, na základe akej príčiny k výplate týchto dávok dochádza.

V tejto súvislosti žalovaný citoval ust. § 238 ods. 4 Zákona č. 461/2003 Z.z. „... Na účely náhrady škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok, sú orgány verejnej správy, fyzické osoby a právnické osoby povinné bezplatne poskytovať organizačným zložkám Sociálnej poisťovne potrebnú súčinnosť, najmä predkladať v lehote, ktorú Sociálna poisťovňa určila, požadované doklady a oznamovať potrebné údaje. ...“. Žalovaný z iných poisťných udalostí má vedomosť o tom, kde si žalobca voči žalovanému uplatňoval refundáciu vyplatených dávok nemocenského poistenia, že žalobca nemocenské dávky vypláca na základe vyplnenia tlačiva žalobcu „Oznámenia o úraze“, kde poškodený, resp. ním určená osoba (ak je poškodený v zlom zdravotnom stave) uvedie okolnosti, za akých došlo k úrazu. V

prejednávanej veci zo strany žalobcu nebolo žalovanému takéto tlačivo predložené a ani spomínané. Nemocenské dávky boli žalobcom vyplatené dňa 27.02.2020 (za obdobie od 19.11.2019 do 22.01.2020), dávky dôchodkového poistenia (sirotské) boli vyplatené dňa 19.03.2020 (za obdobie od 22.01.2020 do 19.03.2020), teda dávky, ktoré žalovaný považuje za premlčané. Aj keď žalovaný poukazoval na skutočnosť, že nie je možné, aby žalobca vyplácal dávky bez akéhokoľvek uplatnenia, bez uvedenia okolností vzniku nároku, žalobca sa k uvedenej výhrade nevyjadril.

10. K tvrdeniu žalobcu na pojednávaní dňa 08.04.2024, že nemá možnosť získať „Reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody“, s ktorou od 22.01.2020 disponoval žalovaný na ktorej základe žalovaný uspokojil majiteľa poškodeného vozidla (spoločnosť ALLA AXA, s.r.o., Hradská 60A, 821 07 Bratislava), do ktorého škodca narazil tak, že mu nedal v križovatke prednosť. V hlavičke relácie je uvedené „... Táto správa o priebehu dopravnej nehody je určená pre účely poisťovne ...“. Nie je bližšie špecifikované, o aké poisťovne sa má jednať. Žalovaný si vyjadrenie žalobcu nemal možnosť overiť. V ďalšom žalovaný uviedol, že v tlačive „Oznámenie o úraze“, resp. „Údaje o úraze - oznámenie“, účastníci dopravnej nehody práve pre potreby prípadného regresného konania zo strany žalobcu vyplňajú údaje o priebehu nehody, účastníkoch a v bode 7. identifikujú osobu, ktorá úraz spôsobila. Zo strany žalobcu takýto doklad žalovanému predložený nebol, a žalobca sa k nemu ani pri ústnom dotaze žalovaným, nijakým spôsobom nezmienil, či ním disponuje, či bol vôbec vyplnený a pod.. Následne žalovaný citoval ustanovenia § 67, § 68 zákona č. 8/009 Z. z. o pravidlách cestnej premávky v platnom znení, § 69 zákona č. 171/993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení.

11. Žalovaný je presvedčený, že žalobca sa o osobe škodcu, t.j. osobe, ktorá dopravnú nehodu dňa 09.11.2019 spôsobila, mohol dozvedieť podstatne skôr ako prezentuje, a to buď od polície alebo Slovenskej kancelárie poisťovateľov a nie od právoplatnosti Trestného rozkazu sp.zn. 6T/108/2022 (právoplatný a vykonateľný dňa 05.01.2023).

12. Žalovaný namieta odôvodnenie súdu prvej inštancie v odseku 21. napadnutého rozsudku, že „... žalovaný neuniesol dôkazné bremeno v preukázaní tvrdenia, že o tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobca dozvedel viac ako tri roky pred podaním žaloby. ...“, a k uvedenému uviedol, že nie je jednoduché túto skutočnosť preukázať, ak nemá k dispozícii všetky relevantné podklady, resp. nemá k nim ani prístup. Žalovaný však má záujem preukázať, že pri vynaložení minimálnej snahy zo strany žalobcu, bolo možné tieto informácie od príslušných inštitúcií obdržať a nebolo potrebné čakať na právoplatnosť rozhodnutia v trestnej veci. Nečinnosť žalobcu, keď odvíja lehotu na uplatnenie nároku voči žalovanému od momentu, keď mu je doručený trestný rozkaz, hoci o osobe škodcu by sa mohol dozvedieť podstatne skôr, by nemala ísť na ťarchu žalovaného. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na stranu 8 uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 25/2013 zo dňa 16.01.2013 „... Ústavný súd považuje za potrebné tiež pripomenúť zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“. Táto zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu, a predpokladá, že sťažovateľ musí využiť prostriedky, ktoré mu poskytuje zákon, a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jeho práv. ...“ Žalovaný je tak názoru, že na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

13. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril s tým, že k námietke o tom, že „žalobca odvíja svoju vedomosť o osobe, ktorá je zodpovedná za nehodu z trestného rozkazu č. 6T/108/2022, ktorým bol vodič H. uznaný vinným.“, uviedol, že žalobca nebol priamym účastníkom nehody a je odkázaný len na dokumenty sprostredkujúce „pravdivé údaje o nehode“ musí vychádzať z nich a tieto má dostupné postupne, resp. sa k žalobcovi dostávajú postupne podľa štádia konania. Žalobca sa k skutočnosti, kedy sa dozvedel kto za škodu zodpovedá vyjadril už vo „Vyjadrení k odporu žalovaného“ zo dňa 04.10.2023. Pokiaľ však vodič nebol právoplatne odsúdený, hľadá sa na neho ako na nevinného a až po právoplatnom odsúdení sa Sociálna poisťovňa-žalobca dozvie, že kto za škodu skutočne zodpovedá. Žalobca sa dozvedel kto za škodu zodpovedá dňa 27.09.2022 ako odznelo aj na pojednávaní na súde prvej inštancie, že nárok nie je premlčaný, nakoľko do podania žalobného návrhu dňa 12.04.2023 neuplynuli tri roky, ale len 7 mesiacov a tento fakt zobral do úvahy aj súd prvej inštancie.

13.1. K námietke žalovaného „že sa nevie stotožniť s myšlienkou, že žalobca, ktorý vypláca dávky nemocenského poistenia a dávky dôchodkového poistenia, nemá pri ich výplate preukázané, na základe akej príčiny k výplate týchto dávok dochádza.“, žalobca uviedol, že ide len o nevedomosť žalovaného, ktorý posudzuje výkon agendy žalobcu z pohľadu komerčnej poisťovne, ktorá má inú podstatu ako Sociálna poisťovňa. V danej veci nejde o náhradu škody ale o plnenie zo zákona z titulu nemocenského poistenia (aj dôchodkového poistenia alebo úrazového poistenia). K výplate nemocenskej dávky stačí

predložiť žalobcovi žiadosť o nemocenské a keď je nemocensky poistený, nemocenské je mu vyplatené bez ďalších požiadaviek a to zo zákona.

13.2. K námietke žalovaného „že z iných konaní má vedomosť o tom, že žalobca vypláca dávky na základe vyplnenia tlačiva „Oznámenie o úraze“, žalobca uviedol, že vypláca dávky na základe žiadosti o nemocenské a podľa obsahu žiadosti požaduje vyplnenie tlačiva „Hlásenie úrazu“. Tlačivo „Oznámenie o pracovnom úraze“ vyplnía poškodený pri pracovnom úraze, čo nie je tento prípad.

13.3. K námietke žalovaného „Žalobca na pojednávaní konanom dňa 8.4.2024 uviedol, že nemá možnosť získať „Reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody“, s ktorou disponoval žalovaný. V hlavičke relácie je uvedené: „Táto správa o priebehu dopravnej nehody je určená pre účely poisťovne“. Nie je bližšie špecifikované, o aké poisťovne sa má jednať. Žalovaný si vyjadrenie žalobcu nemal možnosť overiť.“, žalobca uviedol, že nešlo o argumentáciu, že by si žalobca nevedel poradiť a získať potrebné doklady k nehode, ak by o nej vedel. Ale išlo o to, že žalobca nemá možnosť pri každej udalosti automaticky získať podklady o nehode ako to majú komerčné poisťovne. V štádiu, keď žalobca nevie o tom, že poškodený poberá dávku nemocenského (dôchodkového) poistenia pre poškodenie zdravia následkom protiprávneho konania tretej osoby, nemá dôvod pátrať po „Relácii dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody“. K výplате dávky to nie je potrebné a preto ju žalobca nepožadoval a nepátral po nej. V štádiu, keď sa žalobca dozvie, že nemocenské (dôchodkové) dávky vyplatil v súvislosti so zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, už po ňom pátra, avšak v tomto prípade ho predbehla polícia, ktorá žalobcu vyzvala na výsluch k dopravnej nehode, kde bol zranený poškodený poistenec žalobcu, kde sa žalobca dozvedel o obvinenom (výsluch dňa 27.09.2022).

13.4. Poučenia žalovaného o tom, kde možno údaje o nehodách získať sú v tomto prípade irelevantné, nakoľko Sociálna poisťovňa nie je subjektom, ktorému by polícia, poškodený alebo škodca mal povinnosť doručovať „Reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody“, alebo SKP by mala povinnosť o všetkých nehodách informovať Sociálnu poisťovňu. Ak by žalobca k výplate dávok potreboval (zo zákona) podklady, ktoré potrebuje komerčná poisťovňa, tiež by s nimi v krátkej lehote disponoval.

13.5. Pre dotvorenie obrazu o praktikách žalovaného, dal žalobca do pozornosti tú skutočnosť, že na jednej strane žalovaný deklaruje, že nárok na náhradu škody si má poškodený uplatniť čo najskôr, na základe „Hlásenia úrazu“ alebo prvotnej policajnej správy, a nie až na základe právoplatného rozhodnutia súdu o vine škodcu, ako to vyčíta žalovaný v tomto konaní, pričom v inom konaní, v ktorom žalobca požadoval náhradu škody, žalovaný plnenie odmietol s požiadavkou až právoplatného rozhodnutia o vine.

14. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu reagoval s dôrazom na (ne)konanie žalobcu a to s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co/181/2014 zo dňa 21.05.2014 z ktorého citoval, a tiež citoval ust. § 233 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z.z. so záverom, že žalobca sa pri vyvinutí minimálneho úsilia mohol už začiatkom roka 2020 dozvedieť, kto nehodu ku ktorej došlo dňa 09.11.2019, spôsobil. Keďže žaloba bola podaná dňa 12.04.2023, podľa názoru žalovaného, po márnom uplynutí subjektívnej trojročnej lehoty v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z..

15. Žalobca opäť reagoval na vyjadrenie žalovaného k skutočnostiam ku ktorým sa už vyjadroval a vo vzťahu k citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co/181/2014 zo dňa 21.05.2014 uviedol, že žalovaný neberie do úvahy skutočnosť, že žalobca nemal vedomosť o spôsobe poškodenia zdravia poistenca a teda nemal žiadne indície a dôvod, aby požiadal príslušné orgány o súčinnosť. Dôvod nastal až výsluchom dňa 27.09.2022, kedy sa žalobca dozvedel, že k poškodeniu zdravia poistenca došlo v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vodičom J. H..

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) ako oprávnenou osobou - stranou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie nemožno priznať úspech, a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 17.12.2025; termín verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil v súlade s § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 3 CSP.

17. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj v logických súvislostiach presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). V prejednávanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 CSP, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom

opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy ktoré aplikoval na prejednávajúcu vec, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. V súvislosti s požiadavkami kladenými na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska princípov spravodlivého procesu, najmä pokiaľ ide o ich úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005 uviedol, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne v § 220 ods. 2 CSP). Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní § 211 Občianskeho súdneho poriadku (aktuálne § 393 ods. 2 CSP). S poukazom na uvedené, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní relevantné.

18. Základom uplatneného nároku, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie, je zodpovedanie otázky, či žalobcovi vznikol nárok na regresnú náhradu podľa § 238 ods. 1 a ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. titulom náhrady škody vo výške vyplatených dávok nemocenského poistenia poistencovi žalobcu za obdobie od 19.11.2019 do 22.01.2020 v sume 639 € a vyplatením dávok dôchodkového poistenia (sirotský dôchodok) synovi poistenca žalobcu za obdobie od 22.01.2020 do 19.03.2020 v sume 635,09 €, spolu vo výške 1.274,09 € a či žalobný nárok bol uplatnený včas.

19. Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie špecifického práva žalobcu na náhradu škody vzniknutej výplatom dôchodkovej dávky je ust. § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo/19/2008 zo dňa 21.01.2009 „... zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne podľa uvedeného ustanovenia je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Na základe § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplatením dávok sociálneho poistenia vznikajú Sociálnej poisťovni regresné nároky i zo zodpovednosti za škodu spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedený regresný nárok Sociálnej poisťovne nie je nárokom na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka, ale ide o samostatný nárok na náhradu škody vyplývajúci priamo z predmetného ustanovenia zákona, ktoré má z dôvodu, že upravuje občianskoprávny nárok povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody. A škodou v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. treba preto rozumieť ujmu, ktorá vznikla tým, že Sociálna poisťovňa vyplatila dávku dôchodkového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb. ...“.

20. Námietku žalovaného, že uplatnené dávky neuhradil žalobcovi z dôvodu premlčania, keďže žalobca sa o osobe, ktorá dňa 09.11.2019 spôsobila dopravnú nehodu, musel dozvedieť skôr ako z Trestného rozkazu sp.zn. 6T/108/2022, ktorým bol vodič J. H. uznaný vinným, uvedenú v odseku 9. tohto rozhodnutia, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

20.1. Sociálna poisťovňa má voči tretím osobám právo na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 3MCdo/19/2008 zo dňa 21.01.2009 opakovane vyslovil právny názor, „... že nárok na náhradu škody, ktorá Sociálnej poisťovni vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby vzniká Sociálnej poisťovni tým, že uhradila svojmu poistencovi dávky nemocenského poistenia alebo dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky alebo nahradiť škodu Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. Pre priznanie regresných nárokov Sociálnej poisťovne (t.j. „náhrady dávok“, resp. „náhrady škody“) vyplývajúcich z osobitného občianskoprávneho vzťahu upraveného zákonom o sociálnom poistení je vždy rozhodujúci prvok zavinenia tretej osoby. Zavinenie ako subjektívna kategória je v prípade tohto občianskoprávneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti, a keďže osobitný predpis - zákon o sociálnom poistení otázku zavinenia (spoluzavinenia) v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravuje, treba vychádzať zo všeobecnej úpravy § 420 a § 441 Občianskeho zákonníka (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/19/2008 zo dňa 21.01.2009). ...“. Rovnaký názor vyplýva aj z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/125/2010 zo dňa 31.07.2012 a sp. zn. 9Cdo/27/2021 zo dňa 10.03.2021. Z predmetných rozhodnutí nepochybne vyplýva esenciálna právna skutočnosť, že pre priznanie regresného nároku Sociálnej poisťovne vyplývajúceho

z osobitného občianskoprávneho vzťahu upraveného vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, je vždy rozhodujúce zavinenie tretej osoby (slovné spojenie „v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania“). V zmysle uvedeného tak odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dal za pravdu žalobcovi, ktorý už v priebehu konania správne argumentoval tým, že vedomosť o osobe, ktorá je zodpovedná za nehodu sa dozvedel z trestného rozkazu sp.zn. 6T/108/2022, ktorým bol vodič J. H. právoplatne uznaný vinným. Právna teória je v tejto otázke jednoznačná a to, že škodca sa stáva zodpovedným až vtedy, ak je uznaný vinným a nie tým, že je obvinený. Preto žalobca musel počkať na výsledok trestného konania, počas ktorého spočívala premlčacia lehota, pričom v priebehu trestného konania si žalobca uplatnil svoje nároky, s ktorými bol v konečnom rozhodnutí odkázaný na civilný súd. 20.2. Odvolací súd tak uzatvára, že uplatnený žalobný nárok je možné charakterizovať ako samostatný regresný nárok v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a nie ako nárok na náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko predmetná škoda je v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. špeciálnou úpravou, majúcou prednosť pred úpravou všeobecnou (Občiansky zákonník). Škoda podľa lex specialis zákona č. 461/2003 Z. z. sa rovná ujme, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku vyplatenia dávok svojmu poistencovi, v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby. V danej veci za zavinené protiprávne konanie tretej osoby treba nepochybne považovať konanie vodiča J. H., ktorý zaviniel dopravnú nehodu, za čo bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní. A túto skutočnosť, t.j. skutočnosť zavineného protiprávneho konania mal žalobca potvrdenú až právoplatným trestným rozkazom sp.zn. 6T/108/2022 zo dňa 02.01.2023, právoplatný a vykonateľný dňa 05.01.2023 (č.l. 9). Na tomto mieste odvolací súd musí konštatovať, že danosť zavinenia v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola pre žalobcu fundamentálna, keďže špeciálny predpis (zákon č. 461/2003 Z. z.) bližšie neupravuje podmienky zavinenia na rozdiel od všeobecného predpisu ktorým je Občiansky zákonník; pričom až právoplatným trestným rozkazom mal žalobca za preukázané naplnenie všetkých troch podmienok pre konštatovanie zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou. Preto zabezpečenie/potvrdenie protiprávneho konania tretej osoby je pre žalobcu kľúčovou otázkou. Inak povedané, pre priznanie regresných nárokov sociálnej poisťovne vyplývajúcich z osobitného občianskoprávneho vzťahu je vždy rozhodujúce zavinené protiprávne konanie tretej osoby, a to bez ohľadu na to, či prichádza do úvahy jej objektívna zodpovednosť. Otázkou zavinenia si sociálna poisťovňa nemôže pre uplatnenie regresnej náhrady vyvodit' sama, ale na to potrebuje právoplatné rozhodnutie.

20.3. Pre čistotu veci, odvolací súd upriamuje pozornosť k ust. § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v ktorom je upravená lehota Sociálnej poisťovne na náhradu škody voči tretím osobám, ktorá jej vznikla výplatom dávok (v danej veci boli nemocenské dávky vyplatené dňa 27.02.2020 a dávky dôchodkového poistenia (sirotské) boli vyplatené dňa 19.03.2020), pričom skutočnosť, že predmetné dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania vodiča J. H., sa Sociálna poisťovňa legitímne dozvedela právoplatnosťou trestného rozkazu sp.zn. 6T/108/2022 zo dňa 02.01.2023, právoplatný dňa 05.01.2023 (a to s odkazom na právny názor uvedený v odseku 20.2. tohto rozhodnutia) a od tohto dňa začína plynúť trojročná subjektívna lehota, ktorá uplynie dňa 05.01.2026. Objektívna desaťročná lehota začína plynúť odo dňa vyplatenia dávok t.j. nemocenské dávky boli vyplatené dňa 27.02.2020, preto desaťročná lehota uplynie dňa 27.02.2030 a dávky dôchodkového poistenia (sirotské) boli vyplatené dňa 19.03.2020, preto desaťročná lehota uplynie dňa 19.03.2030. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 12.04.2023, nárok bol uplatnený včas. K uvedenému je tiež potrebné uviesť, že zákonné podmienky pre uplatnenie náhrady škody v zmysle § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne (výplata dávok, zavinené protiprávne konanie tretej osoby, vedomosť o tom, kto za vznik škody zodpovedá), to na margo vyjadrenia žalobcu, že o tom, kto za škodu zodpovedá, sa dozvedel dňa 27.09.2022 na policajnom výsluchu.

21. Námietku žalovaného k tvrdeniu žalobcu, že nemá možnosť získať „Reláciu dopravnej polície o priebehu dopravnej nehody“ s ktorou od 22.01.2020 disponoval žalovaný, uvedenú v odseku 10. tohto rozhodnutia; a námietku, že je presvedčený, že žalobca sa o osobe škodcu, t.j. osobe, ktorá dopravnú nehodu dňa 09.11.2019 spôsobila, mohol dozvedieť podstatne skôr ako prezentuje, uvedenú v odseku 11. tohto rozhodnutia, odvolací súd s poukazom na právny názor uvedený v celom predchádzajúcom odseku 20., vyhodnotil ako irelevantné, nespôsobilé ovplyvniť rozhodnutie, a tak aj s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 CSP), nepovažoval za potrebné na ne reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Námietku žalovaného, ktorý namieta odôvodnenie súdu prvej inštancie v odseku 21. napadnutého rozsudku, že „... žalovaný neunesol dôkazné bremeno v preukázaní tvrdenia, že o tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobca dozvedel viac ako tri roky pred podaním žaloby. ...“, uvedenú v odseku 12. tohto rozhodnutia, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

22.1. V súvislosti s dôkazným bremenom odvolací súd poukazuje na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020, v zmysle ktorého „... úspech procesnej strany je definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z predmetnej zásady následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého je každá strana povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Z uvedeného zároveň vyplýva, že strana domáhajúca sa určitých právnych následkov, ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet - neobjasneného skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti. ...“.

22.2. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

22.3. Odvolací súd dáva do pozornosti aj čl. 15 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t.j. každý dôkaz má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) pripisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Po skončení dokazovania súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam a zostávajúce dôkazy hodnotí z hľadiska pravdivosti. Predkladanie dôkazov je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toto účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o.i. aj odseku 21. dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri právnom posúdení obrany žalovaného, že nárok je premlčaný, sa dostatočne vecne a v logických súvislostiach vysporiadal s obranou žalovaného so záverom, že uplatnený nárok nie je premlčaný. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sporové strany v konaní nastolili. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie vysvetlil, ako dospel k záveru svojho rozhodnutia v spojení s náležitou aplikáciou právnych predpisov, jasne ozrejmil, ako sa vysporiadal s argumentami sporových strán ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam. Iba skutočnosť, že žalovaný sa s právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia a ani nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia základného práva žalovaného na spravodlivý proces. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Súd tiež nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto

odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

23. Podľa konštantnej judikatúry, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby súd reagoval na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

24. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie pod I. nebol napadnutý odvolaním a tak tento nadobudol právoplatnosť.

25. Krajský súd v Bratislave uzatvára, že na základe uvedeného obsah odvolania žalovaného nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

26. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 CSP. A hoci žalobca, ktorý mal plný úspech v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania mu súd nepriznal, nakoľko mu žiadne dôvodne vynaložené trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)